

سوریه یا ایران؟ کدام هدف است؟

است و نیروهایش را در جاهایی آماده قرار داده که آمریکا دقیقاً منافع مستقیمی ندارد مثل سومالی، یوسنی، کوزوو، هائیتی، لیبی و حالا سوریه باید این سؤال را پرسید که آیا سربازان آمریکایی فقط برای حفاظت از کشورشان گسیل می شوند؟

۲. تنبیه رژیم بدون سرنگونی آن، که برخورد پیشنهادی دولت اوباما است. این گزینه هم نتایج روشنی ندارد؛ شواهدی وجود دارد که رژیم اسد نگران تنبیه آمریکا نیست و آمادگی دارد که دوباره حمله شیمیایی انجام دهد یا اینکه ایران منافع آمریکا را هدف قرار دهد. همچنین حمله محدود می تواند موجب بروز خشونت علیه اسرائیل شود. باقی ماندن آقای اسد می تواند به او اجازه دهد که فکر کند آمریکا را شکست داده است. این گزینه تمام خطرات سرنگونی او را دارد اما مزیت خلاصی از دست او را ندارد.

۳. هیچ کاری نکنید. این گزینه بدی های متعددی دارد. اگر اسد به خاطر حملاتش تنبیه نشود اعتبار آقای اوباما پس از این که عنوان کرد استفاده از این سلاح خط قرمز آمریکاست تضعیف می شود و

تندروهای ایران را تقویت می کند. با این حال، مزیت این را دارد که به آتش جنگ سوخت بیشتری نمی رسد و بن بست سودآور استرا تژیک بین رژیم و شورشیان حفظ می شود و

سوریه یا ایران؟

مهم تر از همه این ها، حواس واشنگتن از کشور مهمتری پرت نمی شود؛ ایران.

رژیم ایران به نقطه ساخت سلاح هسته ای بسیار نزدیک است و می تواند به سرعت آنرا آماده استفاده کند. بر خلاف استفاده از سلاح های شیمیایی علیه شهروندان سوریه، آینده تصمیم ایران موضوعی است که مستقیماً

بر آمریکا تاثیر دارد. برای کنگره موضوع کشتار سوری ها اهمیت کمتری نسبت به موضوع ایران دارد. آقای اوباما شیوه بیل کلینتون را دنبال کرده

توصیه ای برای اعضای کنگره آمریکا که از آن ها خواسته شده از حمله به رهبری آمریکا به سوریه حمایت کنند؛ اولویت ها را در نظر بگیرید، روشن کنید که چه چیزی برای کشور بیشترین اهمیت را دارد دولت اوباما به درستی به دو موضوع اضطراری اشاره می کند: متوقف کردن ایران در پیشرفت هسته ای و حفظ امنیت اسرائیل. مورد سومی هم به این ها اضافه می شود: بالا بردن اعتبار آمریکا که توسط خود اوباما تنزل کرده است.

توجه داشته باشید که هیچ اشاره ای به سلاح های شیمیایی سوریه نشده است. چون پیشرفت هسته ای ایران در مقایسه با موضوع سوریه خطر بسیار بیشتری دارد. حمله شیمیایی ۲۱ اوت چندین معاهده بین المللی را نقض کرد اما مسلماً هیچ کس انتظار ندارد این حمله محدود دیکتاتورهای ناامید را بازدارد.

چگونه می توان به اولویت ها در مورد ایران و اسرائیل و آمریکا دست یافت؟ گزینه های متعددی موجود است، از خشن ترین تا آرام ترین:

۱. سرنگونی رژیم اسد. فی نفسه ایده جذابی است خصوصاً به خاطر این که متحد شماره یک تهران را از بین می برد و مسیر کمک به حزب الله را سدود می کند. اما این سناریو کنسرو کرم ها را باز می کند: هرج و مرج در سوریه، دخالت خارجی همسایه ها، حضور گروه های مرتبط با القاعده، دشمنی علیه اسرائیل در بلندی های جولان و افتادن سلاح های شیمیایی به دست سازمان های تروریستی. سقوط پشار اسد می تواند سرنوشته عراق و لیبی را به دنبال داشته باشد و موجب سال ها خشونت و بی ثباتی گردد. این موضوع می تواند جایگاه اردوغان را، که در غیر اینصورت رو به نابودی است، دوباره بالا بکشد.